

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2014-5949

Den 28. august 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 27. juni 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 501 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Henrik Høegh (V).

Spørgsmål nr. 501 (alm. del)

Når den mest sandsynlige udvikling i kvælstofudledningen i perioden 2005 – 2012 ifølge Århus Universitet er et fald på 12.000 tons, vil ministeren så anerkende, at målet fra Grøn Vækst 2.0 om en reduktion i 2015 på 9.000 ton kvælstof fra niveauet i 2001-2005 udover den forudsatte "baselineeffekt" på ca. 3.000 tons sandsynligvis er opnået allerede i 2012, inden effekten af randzoner, yderligere efterafgrøder og andre grøn vækst initiativer har haft effekt (jf. notatet "Præcisering af trendanalyser af den normaliserede totale og diffuse kvælstoftransport i perioden 2005 – 2012" fra april 2014)?

Svar

Tilførslen af kvælstof kan beregnes på forskellige måder, jf. også min besvarelse af spm. 500.

I forbindelse med den tidligere regerings beslutning om Grøn Vækst blev der benyttet et 5-årigt gennemsnit for at skabe en vis robusthed over for enkelte års udsving. En metode, som denne regering har videreført i forbindelse med det hidtidige arbejde med vandplanerne. Det giver, som også nævnt i besvarelsen af spm. 500, god mening at anvende de samme opgørelsesmetoder, når man skal vurdere, om et mål er opfyldt.

Naturstyrelsen vurderer derudover, at metoden med 5-årigt gennemsnit er mest optimal at benytte i vandplanlægningen. Det skyldes en række forskellige forhold, som her er gengivet:

- Hvis trendanalysen benyttes fremfor 5-årigt gennemsnit, betyder det, at et niveau for kvælstoftilførslen på et bestemt tidspunkt kan variere bagudrettet i tid, afhængig af de kommende års kvælstoftilførsler. Forvaltningsmæssigt er det ikke hensigtsmæssigt, at kvælstoftallene bagudrettet kan ændre sig hvert år, afhængigt af de følgende års kvælstoftilførsel.
- Hvis man ændrer statistisk metode, vil man også ændre på udgangspunktet for kvælstoftilførslen, da man fastlagde reduktionsbehovet. Derved vil man i givet fald også skulle forholde sig til, om det fastlagte reduktionsbehov skal ændres.

Sammenfattende er det min opfattelse, at i forhold til den nuværende vandforvaltning og allerede fastsatte mål og reduktionsbehov er det fornuftigt at anvende den nuværende model med 5-årige gennemsnit, da den er forholdsvis robust, letforståelig, og idet der hermed benyttes samme metode over årene.

Afsluttende vil jeg bemærke, at Danmark som følge af EU's vandrammedirektiv er forpligtet til, at alle vandområder skal opnå "god økologisk tilstand". Den nuværende tilstand i de danske fjorde, kystvande og indre farvande opfylder generelt set ikke kravet om "god økologisk tilstand". Der er altså, som Natur- og Landbrugskommissionen også konstaterede det, "et yderligere behov for en reduktion af udledning af både kvælstof og fosfor til vandmiljøet". Jeg er derfor ikke enig med spørgeren i, at randzoner, efterafgrøder og andre Grøn Vækst-initiativer nu er unødvendige.

Kirsten Brosbøl

/

Mads Leth-Petersen